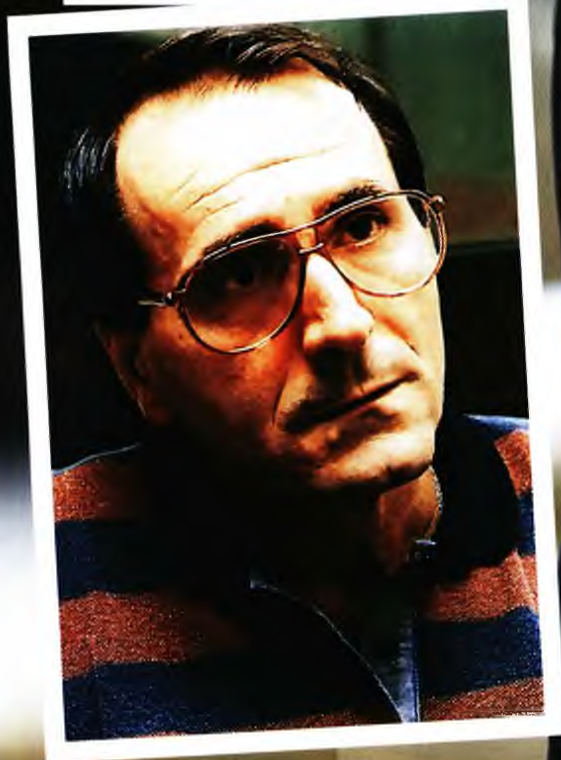

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕ ΑΡΚΕΤΕΣ ΦΟΡΕΣ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΚΑΙ, ΟΠΩΣ ΛΕΕΙ ΚΑΙ Ο ΙΔΙΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ, ΘΑ ΧΡΕΙΑΖΟΤΑΝ ΠΟΛΛΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΣ ΤΑ ΔΙΗΓΗΘΕΙ... «ΑΝ ΕΓΡΑΦΑ ΤΩΡΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΣΙΓΟΥΡΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΘΑ ΗΤΑΝ ΤΗΣ ΚΑΡΟΛΑΪΝ, ΤΗΣ ΑΝΔΡΑΒΙΔΑΣ, ΤΟΥ ΑΛΚΗ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΟΠΑΔΟΥΣ-ΧΟΥΛΙΓΚΑΝ ΚΑΙ ΑΛΛΑ». ΜΙΑ ΚΟΥΒΕΝΤΑ ΜΕ ΤΟΝ «ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ» ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΠΑΝΟ ΣΟΜΠΟΛΟ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ, ΠΟΣΩ ΜΑΛΛΟΝ ΟΤΑΝ ΖΟΥΜΕ ΣΕ ΜΙΑ ΕΠΟΧΗ ΑΓΡΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΕΞΑΡΣΗΣ ΤΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ... ΚΟΥΒΑΛΩΝΤΑΣ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΗ ΤΟΥ 41 ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΡΙΕΡΑΣ, ΜΕ ΤΕΡΑΣΤΙΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΣΤΟ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ ΤΟΥ, ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ ΣΤΟ ΥΟΥ ΤΙΣ ΠΙΟ ΕΝΤΟΝΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΖΗΣΕΙ ΣΤΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ, ΠΟΥ ΜΕΝΟΥΝ ΑΝΕΞΙΤΗΛΑ ΣΤΟ ΜΥΑΛΟ ΤΟΥ.

Από την ΤΖΩΡΤΖΙΑ ΣΥΡΙΧΑ
Φωτογραφίες: ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΠΑΡΕΛΙΩΤΗΣ

ΠΑΝΟΣ ΣΟΜΠΟΛΟΣ

«Με είχε ΑΠΕΙΛΗΣΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΟΤΙ ΘΑ ΜΟΥ ΚΟΨΕΙ ΤΑ ΑΥΤΙΑ, ΤΗ ΜΥΤΗ και τα γεννητικά μου όργανα!»

Δεν μένει απλός θεατής των γεγονότων – πώς θα μπορούσε άλλωστε; –, έχει άποψη και εμπειροστατωμένη γνώμη μετά από τόσα χρόνια στη δημοσιογραφική πιάτσα. Ο Γιάννης Σόμπολος, συνταξιούχος πια, μιλά στο YOU για τη νέα του ζωή στον «πάγκο» που, όπως λέει, τη χαίρεται και με το παραπάνω, δίνοντας τόπο στα νιάτα...

Ένας τόσο δραστήριος και έντονος άνθρωπος με 41 χρόνια καριέρας όπως εσείς, είναι εύκολο τώρα που συνταξιοδοτήθηκε να παρακολουθεί τα δρώμενα της ελληνικής κοινωνίας από τον «πάγκο»;

Είναι πολύ εύκολο, αρκεί κανείς να το πιστέψει. Γνωρίζετε πολύ καλά τη ρήση «κάθε πράγμα στον καιρό του...». Υπηρέτησα το λειτουργήμα της δημοσιογραφίας για 41 χρόνια και νομίζω, με τα σημερινά δεδομένα, είναι αρκετά. Είχα δύο δουλειές, εφημερίδα και τηλεόραση (ΕΘΝΟΣ και ΜΕΓΑ) όταν πήρα τη σύνταξη. Αν μετά από τόσα χρόνια κρατάω δύο θέσεις μέχρι τα βαθιά γεράματα, πού θα βρει δουλειά ένα νέο παιδί που τελειώσε τα ΜΜΕ και τις άλλες δημοσιογραφικές σχολές και ψάχνει στον ήλιο μοίρα; Το θεωρώ ανεπίτρεπτο.

Από την πολυτάραχη ζωή σας μέσα στο ρεπορτάζ ποια

είναι τα γεγονότα που δεν θα ξεχάσετε ποτέ όσα χρόνια κι αν περάσουν;

Είναι πολλά... Θα σας αναφέρω ένα που πραγματικά με έχει συγκλονίσει. Στις πολύνεκρες και καταστροφικές πυρκαγιές της Ηλείας το 2007, ενώ βρισκόμουν έξω από το χωριό Αρτέμιδα και κάλυπτα τα γεγονότα, μας πλησίασε ένας κάτοικος της περιοχής και μας ενημέρωσε ότι πίσω από τον λόφο βλέπει από μακριά ότι κάποιος ήταν καμένος. Με τον υπαστυνόμο που μιλούσα εκείνη τη στιγμή και με το συνεργείο του ΜΕΓΑ, φτάνουμε στο σημείο. Αντικρίζω μία από τις συγκλονιστικότερες εικόνες της ζωής μου. Μία μόνα γονατιστή, κρατούσε τρία παιδάκια στην αγκαλιά της, ένα με το δεξί χέρι, το άλλο με το αριστερό και το τρίτο ανάμεσα στα στήθη της. Το τέταρτο – και μεγαλύτερο παιδάκι της – το βρήκαμε σε απόσταση περίπου είκοσι μέτρων, ενώ προσπαθούσε να διαφύγει και να γλιτώσει από την πύρινη λαίλαπα. Ήταν και οι πέντε νεκροί!

Υπάρχει κάποια αποστολή που σας έκανε να λυγίσετε και να κλάψετε σαν μικρό παιδί;

Σε πολλές αποστολές, καλύπτοντας τραγικά γεγονότα, ένιωσα συντριβή με αυτά που αντίκριζα και βίωνα, γιατί είμαστε άνθρωποι με αισθήματα και πολλή ανθρωπιά μέσα μας. Ζούμε σε εποχές που οι γυναικοκτονίες αλλά και τα πιο

«περίεργα» εγκλήματα ίσως είναι στη μεγαλύτερη έξαρσή τους. Θυμάστε ποτέ άλλοτε να είχαμε τόσα εγκλήματα συνεχόμενα που να είχαν συγκλονίσει την κοινή γνώμη;

Πραγματικά αυτά που ζούμε τα τελευταία χρόνια είναι πρωτόγνωρα. Τόση συχνότητα στις δολοφονίες γυναικών, παιδιών και γενικά στις άγριες δολοφονίες, δεν θυμάμαι να είχαμε. Διευκρινίζω ότι εγκλήματα που συγκλόνιζαν το Πανελλήνιο είχαμε, αλλά φαιρά και σε πολύ μεγάλα χρονικά διαστήματα. Τώρα το κακό έχει παραγίνει.

Από τα εγκλήματα που έχετε ζήσει στην καριέρα σας ποιο είναι εκείνο που σας παιδεύει περισσότερο και που σας άφησε πολλές νύκτες άπνυτο προκειμένου να βρείτε τη λύση του;

Αν εννοείται ποια με παιδεύσαν για μεγάλο χρονικό διάστημα, είναι αμέτρητα. Αλλά για να βρω λύση δεν με παιδεύσαν. Εγώ ήμουν δημοσιογράφος κι όχι ντετέκτιβ, ούτε αστυνομικός. Δεν είναι η δουλειά του δημοσιογράφου να βρίσκει τους δολοφόνους και να εξκρινάζει εγκλήματα. Μην μπερδεύουμε τους ρόλους μας.

Πόσες φορές κινδύνεψε η ζωή σας;

Πολλές, αλλά ευτυχώς βγήκα σώος και αβλαβής. Αν σας αναφέρω συγκεκριμένα περιστατικά, χρειάζονται πολλές σελίδες του περιοδικού.

Πόσες φορές απειλήσαν τη ζωή σας και σας είπαν να μη μιλήσετε αλλιώς θα σας σκοτώσουν;

Όχι πολλές. Θυμάμαι μια φορά μετά από ένα ρεπορτάζ για τους προστάτες των εκδιδόμενων γυναικών, μου τηλεφώνησε κάποιος και μου είπε ότι αν ξαναγράψεις αυτά που γράφεις σήμερα, θα σου κόψω τα αυτιά, τη μύτη και τα γεννητικά σου όργανα... Τότε φοβήθηκα γιατί ήμουν και νεαρός. Γενικά με τους εγκληματίες και γενικότερα με πολλούς παρανόμους είχα καλές σχέσεις. Ίσως γιατί ήμουν δίκαιος με αυτούς. Έγραφα κι έλεγα ότι προέκυπτε από την έρευνα της Αστυνομίας και φυσικά από τη δημοσιογραφική. Δεν μεγαλοποιούσα τα γεγονότα για εντυπωσιασμό, ούτε τους κατηγορούσα για πράγματα που δεν έκαναν για να αυξήσω την τηλεθέαση. Και σήμερα διατηρώ πολύ καλές σχέσεις με κάποιους από αυτούς.

Αποχαρτίσατε ποτέ με δάκρυα στα μάτια τα παιδιά σας προτού πάτε σε μια επικίνδυνη αποστολή και, εάν ναι, ποια ήταν αυτή;

Δεν θυμάμαι τώρα κάποια συγκεκριμένη περίπτωση. Αλλά όταν απουσίαζα για πολλές μέρες από την Αθήνα, είτε σε σεισμούς είτε σε πυρκαγιές είτε σε άλλες μεγάλες υποθέσεις, το βράδυ σκεπτόμουν πολύ έντονα και με αγωνία τα παιδιά και τη Τζένη μου.

«Εγκλήματα γένους θηλυκού» είναι ένα από τα βιβλία σας. Σε ποιο από αυτά τα εγκλήματα έχετε εικόνες που δεν θα φύγουν ποτέ;

Σε όλη τη δημοσιογραφική μου πορεία, αλλά και τώρα στη συγγραφή, προσπαθούσα να αποφεύγω λέξεις για εντυπωσιασμό. Στο τελευταίο βιβλίο μου που αναφέρεστε, και το οποίο περιλαμβάνει δολοφονίες που διαπράχθηκαν από γυναίκες, δεν έβαλα τίτλο π.χ. «Οι φόνισσες που συγκλόνισαν την Ελλάδα με τα καμμάτά τους» ούτε «Οι δολοφονίες γυναικών που συγκλόνισαν το Πανελλήνιο» όπως μου συνιστούσαν πολλοί, που μου επεσήμαναν ότι θα σπάσει ρεκόρ πωλήσεων με τέτοιον τίτλο. Δεν άκουσα ούτε συνάδελφο ούτε κανέναν. Σεβάστηκα γενικά τη γυναίκα κι έβαλα τελικά τον τίτλο «Εγκλήματα γένους θηλυκού στην Ελλάδα» και φυσικά πάει πολύ καλά από πλευράς κυκλοφορίας. Όσο για εγκλήματα με εικόνες που δεν θα ξεχάσω ποτέ, κι εδώ είναι πολλές. Σας αναφέρω κάποια χαρακτηριστικά εγκλήματα: Στην Παλλήνη μια γυναίκα σκότωσε με σιδερένιο αντικείμενο τον άντρα της,

«ΟΙ ΚΑΚΟΠΟΙΟΙ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΑ ΟΙ ΠΑΡΑΝΟΜΟΙ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΚΕΡΑΤΑ Ή ΑΛΛΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΥΣ ΞΕΧΩΡΙΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ. ΕΙΝΑΙ ΞΑΝ ΚΙ ΕΜΕΝΑ, ΞΑΝ ΚΙ ΕΣΑΣ ΚΑΙ ΞΑΝ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ...»

έβαλε το πτώμα στη φωτιά να το κάψει και όσα υπολείμματα δεν κάψαν, θυμάμαι τα μάζεψαν αστυνομικοί και τραυματιοφορείς από τον βόθρο χοιροσφαίσιου που τα είχε πετάξει. Αυτή η γυναίκα μετά δέχθηκε τον έμφακτο κι έλαιγε. Άλλη περίπτωση στη βόρεια Ελλάδα, όπου μια φοιτήτρια για να εκδικηθεί τον άνθρωπο που διατηρούσε σχέσεις και εκείνος θέλησε να διακόψουν, πήγε στο σχολείο και κατέσφαξε τον επιτάχονο γιο του. Υπάρχουν πολλές συγκλονιστικές υποθέσεις που περιλαμβάνονται σε αυτό το βιβλίο, που κυκλοφορεί στα βιβλιοπωλεία από τις εκδόσεις ΠΑΤΑΚΗ.

Κάνοντα συγκρίσεις του τότε με το σήμερα, υπάρχουν εγκλήματα που μοιάζουν; Όσο κι αν φαίνεται οξύμωρο παίρνουν ιδέες κάποιοι εν δυνάμει δράστες από παλιούς για να οργανώσουν ένα έγκλημα; Υπάρχουν πολλά εγκλήματα που ο τρόπος διάπραξης τους έχει πολλές ομοιότητες με άλλα. Αυτό δεν σημαίνει ότι επειδή είδε ένα τέτοιο έγκλημα στην τηλεόραση ή στον κινηματογράφο ή το διάβασε κάποιου ότι παρακινήθηκε και το έκανε. Αυτό όμως είναι θέματα των εγκληματολόγων και των ψυχιάτρων για να τα αποντήσουν.

Βάσει της εμπειρίας σας, ο δράστης ενός εγκλήματος φαίνεται από την πρώτη στιγμή ή υπάρχουν και δράστες που έχουν ξεγελάσει τη Δικαιοσύνη με τον τρόπο τους; Σε κάποιες περιπτώσεις μπορεί να φαίνεται, σε πολλές όμως όχι. Βλέπεις πρόσωπα, φάτσες «αγίων» και στην πραγματικότητα είναι «διάβολοι» ή και το αντίθετο. Πάντα λέω ότι οι κακοποιοί –και γενικά οι παράνομοι– δεν έχουν κέρατα ή άλλα χαρακτηριστικά για να τους ξεχωρίσεις από τους άλλους ανθρώπους. Είναι σαν κι εμένα, σαν κι εσάς και σαν τους άλλους.

Σας έχουν δώσει τον τίτλο του «πατριάρχη» ή και του «πρύτανη»

του αστυνομικού ρεπορτάζ. Ποιον θα χρίζατε ως διάδοχο σας;

Μου βάζετε μια δύσκολη ερώτηση. Υπάρχουν και σήμερα πολλοί συνάδελφοί μου στο αστυνομικό ρεπορτάζ που καταβάλλουν ιδιαίτερες προσπάθειες για να ανταποκριθούν στο καθήκον τους. Βλέπω ότι κάνουν πολύ καλά τη δουλειά τους. Με συγχωρείτε, δεν θέλω να ξεχωρίσω κάποιους γιατί μπορεί να οδικήσω άλλους.

Πού οφείλεται το γεγονός ότι έχουμε τόσες πολλές γυναικοκτονίες στην Ελλάδα; Ποιος ήταν ο πιο μαρτυρικός κατά την γνώμη σας θάνατος που σας συγκλόνισε;

Αν παρατηρήσετε τα στοιχεία του αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας θα δείτε ότι έχουμε απίστευτη αύξηση στην ενδοοικογενειακή βία και στη βία κατά των γυναικών. Οι καταγγελίες βέβαια είναι πάρα πολλές, και αυτό είναι πολύ θετικό, γιατί σήμερα ανοίγουν στόματα γυναικών που υφίστανται κακοποίηση. Παλαιότερα τα στόματα ήταν κλειστά δυστυχώς! Στην αύξηση των δολοφονιών γυναικών, προσωπική μου άποψη είναι, ότι θα πρέπει να έπαιξαν ρόλο η δεκαετής λιτότητα, αλλά και ο διарκής εγκλεισμός τα δύο τελευταία χρόνια λόγω της πανδημίας.

Κατά την διάρκεια του ρεπορτάζ προέκυψαν στοιχεία που ακόμα και μετά την εξιχνίαση του εγκλήματος δεν μας τα είπατε ποτέ δημόσια, γιατί ήταν τόσο ανατριχιαστικά που τα κρατήσατε για εσάς;

Παλαιότερα τα δείκναμε όλα στο ρεπορτάζ, πράγμα που δεν ήταν καλό. Αργότερα τα πράγματα άλλαξαν προς το καλύτερο και σήμερα ανατριχιαστικές λεπτομέρειες δεν δίνονται λόγω δεοντολογίας και προσωπικών δεδομένων. Ναμίζω ότι είμαστε σε καλό δρόμο. Δείχνουμε αυτά που πρέπει.

Από τις σημερινές πολυκύστες υποθέσεις των τελευταίων 2 χρόνων ποια είναι εκείνη που σας έχει

προβληματίζει, ποια σας έχει συγκλονίσει και ποια σας έχει σοκάρει με την αγριότητα που έγινε;

Η ομαδική δολοφονία της οικογένειας στην Ανδραβίδα με θύματα μάνα, πατέρα και τα δύο παιδάκια τους. Ένα έγκλημα που δεν το χωράει ο νους του ανθρώπου. Το έγκλημα των Γλυκών Νερών με θύμα τη νεαρή μητέρα Καρολαΐν από τον πιλότο σύζυγό της κι άλλα.

Γυναίκες ή άντρες πρωταγωνιστούν περισσότερο στα εγκλήματα; Οι γυναίκες δρουν με διαφορετικό τρόπο χρησιμοποιώντας κι άλλα «όπλα» σε ένα έγκλημα από ό,τι οι άντρες;

Η γυναικεία εγκληματικότητα σε όλες τις μορφές της βρίσκεται σε πολύ χαμηλά επίπεδα σε σύγκριση με τα εγκλήματα που διαπράττονται από άντρες, περίπου στο 9% με 10%. Ως προς τη διάπραξη των διάφορων εγκλημάτων –και κυρίως των δολοφονιών–, η γυναίκα χρησιμοποιεί κατά κανόνα διαφορετικό τρόπο και άλλες πρακτικές από τον άντρα. Σχεδόν ποτέ δεν δρα εν βρασμού ψυχικής ορμής. Πάντα, πριν προχωρήσει στη διάπραξη π.χ. της δολοφονίας, το σκέφτεται πολύ καλά, το σχεδιάζει για μεγάλο χρονικό διάστημα και τη δεδομένη στιγμή προχωρά στην εκτέλεση του σχεδίου της.

Με τις σημερινές εξελίξεις θα γράφατε ακόμα ένα βιβλίο και, εάν ναι, τι τίτλο θα του δίνατε;

Αν έγραφα τώρα τα βιβλία σίγουρα από τα πρώτα τα εγκλήματα θα ήταν της Καρολαΐν, της Ανδραβίδας, του Άκη στη Θεσσαλονίκη από τους οπαδούς-χούλιγκαν και άλλα.

Ο γιος σας, Γιώργος Σάμπολος, έκανε πρόσφατα ίσως και τη μεγαλύτερη δημοσιογραφική επιτυχία παίρνοντας συνέντευξη από το ζευγάρι Δασκαλάκη στην Πάτρα για το STAR και την εκπομπή της Ζήνας Κουτσελίνη. Προηγούμενος είχε μιλήσει μαζί σας για τη συνέντευξη αυτή; Τον συμβουλευσατε από πριν για κάτι ή σας κάλυψε πλήρως με τις ερωτήσεις που έκανε;

Πράγματι ήταν μεγάλη δημοσιογραφική επιτυχία. Όλοι οι συνάδελφοι προσπαθούσαν να πετύχουν αυτήν τη συνέντευξη. Ο Γιώργος τούς πάλευε πολλές μέρες και τελικά τα κατάφερε. Με πήρε τηλέφωνο πριν βγει στον αέρα και μου είπε με ικανοποίηση ότι πήρε συνέντευξη και από τους δύο γονείς. Του έδωσα συγχαρητήρια. Ενώ προσπαθούσε τις προηγούμενες μέρες, μου είπε μόνος του ότι «αν τα καταφέρω θα φερθώ με σεβασμό στους δύο γονείς και με πολλή διακριτικότητα», πράγμα που έκανε. Αυτές είναι οι αρχές που πήρε από τη μάνα και την οικογένειά του.

Είναι τελικά πλεονέκτημα ή μειονέκτημα ο γιος ενός έγκυρου και καταξιωμένου δημοσιογράφου να ακολουθεί το ίδιο επάγγελμα με τον πατέρα του; Πόσο δύσκολο ήταν για τον Γιώργο να έχει για μπαμπά τον Πάνο Σάμπολο και πόσο μεγάλη ευθύνη να αποδείξει ότι είναι αντάξιος του «μεγάλου» ονόματος που φέρει; Όπως το πάρει κανείς... Ο κάθε πατέρας θέλει κατά

«ΔΕΝ ΘΑ ΞΕΧΑΣΩ ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΛΗΝΗ ΠΟΥ ΞΥΨΑΧΝΕ ΤΟΝ ΑΝΤΡΑ ΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΛΑΙΓΕ, ΕΝΩ ΤΟΝ ΕΙΧΕ ΚΑΨΕΙ ΚΑΙ ΣΤΑ ΥΠΟΛΕΙΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΤΩΜΑΤΟΣ ΔΕΝ ΕΙΧΑΝ ΚΑΕΙ ΤΑ ΕΙΧΕ ΠΕΤΑΞΕΙ ΣΕ ΒΟΘΡΟ ΚΟΙΡΟΣΤΑΣΙΟΥ»

«ΕΙΜΑΙ ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΟΥ. ΕΧΩ ΒΡΕΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟ, ΜΙΑ ΥΠΕΡΟΧΗ ΓΥΝΑΙΚΑ, ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΡΙΟ, ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΑΖΙ 8 ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΧΩ ΚΑΝΕΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑ»

κανόνα να ακολουθήσουν τα παιδιά του το δικό του επάγγελμα. Εγώ και τα δύο παιδιά μου ήθελα να μπουκ στην δημοσιογραφία, αλλά η κόρη μου ξέφυγε, κάνει δικηγορία.

Άκουσα πρόσφατα που είπατε για ένα κορίτσι που καταδικάστηκε άδικο για τον φόνο των γονιών της. Υπάρχουν κι άλλες παρόμοιες περιπτώσεις;

Πολλές. Σας θυμίζω μία από αυτές. Βιοτέχνης συνελήφθη και κατηγορήθηκε για ανθρωποκτονία. Καταδικάστηκε σε ισόβια και στο Εφετείο αθώωθηκε. Γι' αυτό λέει ο λαός: Καλύτερα να αθωωθούν εκατό ένοχοι παρά να καταδικαστεί ένας αθώος.

Λένε ότι ο δολοφόνος γυρνάει πάντα στον τόπο του εγκλήματος. Ισχύει ότι δεν υπάρχει ανεξικνία στο έγκλημα ή βάσει της εμπειρίας σας υπάρχουν και εγκλήματα που έμειναν στο συρτάρι και δεν βρέθηκε ποτέ ο δολοφόνος;

Ισχύει ότι γυρνά στον τόπο του εγκλήματος. Ένα παράδειγμα: Στη δολοφονία των πέντε κυνηγών στο Αγρίνιο, ενώ μετέβιδα απευθείας στο ΜΕΓΑ τις εξελίξεις, έβλεπα κάποιον που ήταν συνέχεια δίπλα μου και παρακολουθούσε. Μετά από δύο-τρεις μέρες που συνελήφθη ως δράστης, τον συνάντησα στην Ασφάλεια Αγρινίου και του είπα: «Εσύ δεν ήσουν κοντά μου όταν έδινα τις εξελίξεις». Έσκυψε το κεφάλι και δεν μου είπε τίποτα.

Η ξεχασμένη «τέχνη» του ρεπορτάζ... Τι θα συμβουλευάτε σήμερα τα νέα παιδιά που ασχολούνται με τη δημοσιογραφία; Αν είχατε μια σχολή ποιο είναι το πρώτο πράγμα που θα τους λέγατε να κάνουν;

Όπου ταχθούν να υπηρετήσουν το επάγγελμα-λειτουργήμα του δημοσιογράφου, σε όποιον τομέα, να το αγαπήσουν, να επιδοθούν εξ ολοκλήρου σε αυτό κι όταν βγαίνουν να ενημερώνουν τον κόσμο σωστά κι αντικειμενικά, πέρα και πάνω από συμφέροντα, καταστάσεις, πολιτικές, θρησκευτικές ή άλλες προτιμήσεις. Να του λένε «τα σικά-σικά και τη σκάφη-σκάφη». Και κάτι ακόμα: Να θυμούνται δύο λέξεις

στη ζωή τους, το ήθος και την εργατικότητα.

Στη δουλειά σας φτάσατε στην κορυφή... Η προσωπική σας ζωή ήταν επιτυχημένη; Πόσες φορές αναγκαστήκατε λόγω δουλειάς να αφήσετε πίσω την οικογένεια και τους συχωρήσατε με την απουσία σας;

Δυστυχώς πολλές φορές στενοχωρούσα με την απουσία μου τη μακαρίτισσα τη σύζυγό μου και τα παιδιά μου. Αυτός ο τομέας που τάχθηκα να υπηρετήσω στη δημοσιογραφία ήταν ο δυσκολότερος. Το κατανόησαν, όμως, από μικρά τα παιδιά μου και φυσικά η γυναίκα μου, η Τζένη.

Είστε ένας χαρούμενος πια συνταξιούχος; Μια σύντροφος για να περάσετε την υπόλοιπη ζωή σας σάς λείπει, για να μοιραστείτε τα «θέλω» σας και τα προβλήματά σας;

Είμαι πολύ καλά. Έχω βρει σύντροφο, μια υπέροχη γυναίκα, συνταξιούχο βιβλιοθηκάριο, με την οποία είμαστε μαζί 8 χρόνια και δεν έχω κανένα πρόβλημα.

Τέλος θα ήθελα να σας ρωτήσω, για την υπόθεση της Πάτρας με τον θάνατο των τριών παιδιών... Έχετε βγάλει τα συμπεράσματά σας; Δεν γίνεται μετά από τόσα χρόνια εμπειρίας να μην έχετε μια πρώτη εκτίμηση...

Η εμπειρία μου όλα αυτά τα χρόνια με έχει διδάξει ότι δεν πρέπει να αποκλείουμε καμία εκδοχή. Ούτε κληρονομικότητα, ούτε ιατρικό λάθος ή νοσοκομειακή αμέλεια, αλλά ούτε και την εγκληματική ενέργεια. Οι έρευνες ως αυτή την ώρα βρίσκονται σε εξέλιξη και από ιατρικής και ιατροδικαστικής πλευράς αλλά και από πλευράς Ανθρωποκτονιών της Ασφάλειας. Δεν αποκλείω ούτε το έγκλημα. Όμως ως μην προτρέψουμε. Αν αποδειχτεί δολοφονία των τριών άτυχων παιδιών, τότε θα μιλάμε για το έγκλημα του αιώνα, πράγμα που έχω πει κι άλλες φορές. Γιστεύω ότι το έγκλημα αργά ή γρήγορα θα εξιχνιαστεί και όποιος, όποια, όποιοι σκότωσαν τα τρία «αγγελούδια» θα εντοπιστούν και θα συλληφθούν.

